

der et parti her i Folketinget, der puslede med tanken om at lave et loft over den samlede skattebetaling. Det var såmænd Socialdemokratiet, der dengang havde den idé. I dag er det så hr. Brixtofte, der skal være bannerfører for, at man skal lave et loft. Jeg tror nok, at Socialdemokratiet dengang i 1991 opgav projektet, fordi man, da man fik regnet nærmere på det, simpelt hen fandt ud af, at det var for dyrt.

Og det tror jeg også hr. Brixtofte vil sande en dag, hvis Venstre nogen sinde igen skulle ende med en regeringsmagt. Jeg tror, at også de vil sande, at det simpelt hen er for dyrt et projekt, som vi ikke har råd til. Det koster alt for mange milliarder kroner, og milliarder er jo ikke noget, man bare kan hente ud af den blå luft. Det er noget, andre skatteydere så skal til at betale via skatten, hvis man vælger at lave den her slags løsninger.

I forhold til dem, der har en pensionsopsparing, så synes jeg egentlig, at problemet med den seneste skattereform tværtimod er, at man gav nogle meget, meget store begunstigelser. Man valgte at sige til de mennesker, som havde indbetalt til en kapitalpension med nogle meget høje fradrag, måske op til 73 pct.: Jamen når I nu har pengene stående dér, så skal I kun betale en lav skat senere. Der er ikke noget med arbejdsmarkedsbidrag til jer. Det er kun dem, der er i arbejde, der skal betale arbejdsmarkedsbidraget, som skal finansiere de lavere personskatter. I skal ikke yde arbejdsmarkedsbidraget. I skal kun nyde de lavere skatter.

Derved lavede man en generationsmæssig skævdeling i vores samfund, hvor man tog fra de erhvervsaktive, hvor man tog fra de unge og gav til de ældre; gav til dem, der har meget store pensionsformuer og meget store opsparinger til deres alderdom. Det var en skævdeling, som vi i SF synes var helt ubegrundet og uacceptabel set med yngre menneskers øjne.

Så jeg synes ikke, at der i dag er baggrund for at tale om, at samspilsproblemerne er forværrede, og at pensionsindbetalingerne bliver udhulet.

Tværtimod synes jeg, at regeringen udviste et manglende mod, da skattereformen blev lavet, til at lave generationsmæssig retfærdighed. Man valgte at springe over, hvor gærdet var lavest, og i realiteten give en meget stor gave til dem, der havde gyldne pensionsordninger i forvejen.

Så har der været nogen diskussion om aftrapningen af folkepensionens grundbeløb for dem, som har en supplerende arbejdsindkomst. Dét

synes jeg, det er vigtigt at holde fast i, at det jo kun er for dem, som har en meget stor arbejdsindkomst, at der er tale om nogen aftrapning.

Og igen kan jeg forstå, at her har vi så et område, hvor Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet ikke vil spare. Man er ellers hård nok og hurtig nok til at være efter folk på arbejdsløshedsdagpenge. Hvis en, der er på arbejdsløshedsdagpenge, har den mindste indtægt samtidig, mister vedkommende jo sine dagpenge. Så bliver der foretaget en modregning krone for krone. Time for time gør man op: Hvor meget skal du så sættes ned i dagpenge, når nu du har tjent 500 kr. ved siden af? For det er såmænd nok til, at systemet går i gang.

Det er måske også fair nok, at man ikke skal have arbejdsløshedsdagpenge, samtidig med at man har en indtægt. Det er sådan set fair nok. Men hvorfor skal man så have en folkepension, samtidig med at man tjener 130.000 kr. ved siden af i arbejdsindkomst? Det synes jeg kan være svært at forstå, når den arbejdsløse ikke må tjene så meget som 500 kr., før der sker en modregning. Hvorfor skal en folkepensionist så have lov til at tjene 130.000 kr., 200.000 kr., 300.000 kr. i arbejdsindkomst og så alligevel have en fuld folkepension, som betales af andre skatteydere? Det skal vi jo hele tiden huske. Dette her er ikke en gavebod. Det er ikke bare noget med at dele penge ud og sige: Det er da herligt at dele penge ud, for selvfølgelig er det det. Men de skal opkræves hos andre skatteydere. Og de er med til at give det underskud på statsfinanserne, som vi har så store problemer med at komme af med.

Så jeg vil gerne efterlyse lidt mere økonomisk ansvarlighed fra Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet. Jeg vil gerne have, at de begynder at tænke en lille smule også på samfundsøkonomien i disse debatter. Det synes jeg er meget tiltrængt.

Det forslag om motiveret dagsorden, som er fremsat fra den kant, kan vi ikke stemme for. Vi vil stemme imod det. Vi mener, det er en forkert påstand, man bygger det på, når man siger, at pensionsordningerne udhules i øjeblikket. Tværtimod. Vores problemer i samfundet er af en hel anden karakter. Og det synes jeg man skulle komme med en dagsorden om i stedet for. Så kan vi diskutere det.

Det er ikke, fordi dette område ikke er spændende at få kulegravet. Det er det bestemte. Vi trænger til at få kigget på de langsigtede perspektiver på dette område. Men de mennesker,